

Vi skal ikke la dem vinne!

Jeg har de siste dagene hørt historier jeg aldri hadde trodd jeg skulle få oppleve å høre fra ungdommer som hadde deltatt på en politisk ungdomsleir i Norge, historier som er uhyrlige og uforståelige selv fra de mest brutale krigssonene.

Det har vært tungt å oppleve hjerteskjærende scener etter hvert som enkeltmenneskers tragiske skjebner ble fortalt, tungt å være hjelpeløst vitne til bunnløs sorg når pårørende begynte forstå at alt håp var ute.

Men jeg også blitt styrket i troen på mennesket gjennom enestående historier om mot og uselviskhet, ufattelige prestasjoner og verdighet hos de som har blitt og er berørt.

Det er i kriser vi ser hva som bor i oss, som enkeltpersoner og som samfunn. Og jeg har de siste dagene vært privilegert og fått anledning som del av et team som har kunnet være med og hjelpe og gjøre noe - for noen.

Privilegert fordi jeg har fått anledning til se hva som bor i oss.

Privilegert fordi jeg fikk oppleve stemningen på Sundvollen hotell der overlevne og pårørende var samlet.

Privilegert fordi jeg fikk oppleve en total mangel på hat, men et desto større engasjement der fokus var på omsorg og kjærlighet, medmenneskelighet og troen på at de ikke skal klare å bombe, skyte eller skremme oss til taushet.

I en slik stund spør vi oss ”Hva kan så vi gjøre?” Det er ikke nødvendigvis de store tingene. Det handler ikke om kompetanse eller faglighet, det handler om bry seg, ta ansvar, gi trygghet – men først og fremst handler det om å være til stede og være medmenneske.

Det er kun gjennom respekt, tillit og kjærlighet at vi vil kunne klare å bekjempe slike uhyrlige holdninger og handlinger som vi har vært vitne til i den tragiske terrorhandlingen på Utøya.

Hvorfor det? Jo fordi slike holdninger ikke tåler det sterke, kraftige og gjennomborende lyset som tillit og kjærlighet avgir – det er kjærlighetslyset som får ondskapen til å sprekke.

La oss ikke selv avslutte den jobben de ikke klarte å gjøre med bombing og drap av forsvarløse barn, ungdom og voksne – å ødelegge det vi står for og det vi representerer – et åpent og demokratisk samfunn.

La oss ikke stenge oss inne bak fryktens mur – for la oss alle huske at frykten er frihets største fiende.

Det må ikke, kan ikke og vil ikke skje –
og tro meg – det kommer heller ikke til å skje –
ikke i går, ikke i dag og heller ikke i morgen.